

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: T-Mobile Austria GmbH

Strona pozwana: Verein für Konsumenteninformation

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 52 ust. 3 dyrektywy 2007/64/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że znajduje on zastosowanie również do stosunku umownego pomiędzy operatorem telefonii komórkowej jako odbiorcą płatności i jego klientem (konsumentem) jako płatnikiem?
- 2) Czy podpisany własnoręcznie przez płatnika formularz płatności lub procedurę opartą na podpisanym formularzu płatności zmierzającą do wydania polecenia przelewu oraz procedurę uzgodnioną dla wydania polecenia przelewu w bankowości internetowej (telebanking) należy uważać za „instrument płatniczy” w rozumieniu art. 4 pkt 23 i art. 52 ust. 3 dyrektywy 2007/64/WE?
- 3) Czy art. 52 ust. 3 dyrektywy 2007/64/WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on stosowaniu krajowych przepisów przewidujących ogólny zakaz pobierania opłat przez odbiorcę płatności, niewprowadzający rozróżnienia pomiędzy różnymi instrumentami płatniczymi?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Dz.U. L 319, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 5 grudnia 2011 r. — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Pactor Vastgoed BV

(Sprawa C-622/11)

(2012/C 73/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Pactor Vastgoed BV

Pytanie prejudycjalne

Czy w świetle szóstej dyrektywy VAT⁽¹⁾ jest dopuszczalne, aby w przypadku, gdy pierwotne wstępne odliczenie VAT jest korygowane na podstawie art. 20 szóstej dyrektywy VAT w ten sposób, że kwota odliczenia musi zostać w całości, bądź w części zwrócona, kwota ta była pobierana od innej osoby aniżeli podatnik, który w przeszłości dokonał wstępnego odliczenia, w szczególności — jak w przypadku zastosowania art. 12a [niderlandzkiej] Wet op de omzetbelasting 1968 (ustawy o podatku obrotowym z 1968 r.) — od osoby, na rzecz której podatnik dostarczył rzecz?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland (Irlandia) w dniu 9 grudnia 2011 r. — Anglo Irish Bank Corporation Ltd przeciwko Quinn Investments Sweden AB i in.

(Sprawa C-634/11)

(2012/C 73/28)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Anglo Irish Bank Corporation Ltd.

Strona pozwana: Quinn Investments Sweden AB, Sean Quinn, Ciara Quinn, Collette Quinn, Sean Quinn Junior, Brenda Quinn, Aoife Quinn, Stephen Kelly, Peter Darragh Quinn, Niall McParland Indian Trust AB

Pytania prejudycjalne

- 1) Niniejsze odesłanie prejudycjalne dotyczy art. 28 (zwanego dalej „art. 28”) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 44/2001”) oraz procedur, które mają zostać zastosowane przez sąd krajowy (sądy „państwa A”) w celu rozstrzygnięcia zgłoszonego na podstawie art. 28 wniosku o stwierdzenie braku jurysdykcji tego sądu do rozpoznania i rozstrzygnięcia danej sprawy („postępowanie trzecie”) w okolicznościach, w których przed sądami państwa A:

- a) zawisło pierwsze postępowanie („pierwsze postępowanie”), które może pozostawać w związku z postępowaniem („drugie postępowanie”) wszczętym przed sądami innego państwa członkowskiego („państwa B”); oraz
 - b) zawisło także postępowanie („trzecie postępowanie”), które może pozostawać w związku z drugim postępowaniem; oraz
 - c) zgłoszono na podstawie art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 wnioski o stwierdzenie braku jurysdykcji sądów państwa A do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy, której przedmiotem jest trzecie postępowanie, na tej podstawie, że drugie postępowanie (przed sądami państwa B) oraz trzecie postępowanie (przed sądami państwa A) są powództwami pozostającymi ze sobą w związku, w rozumieniu rzeczzonego art. 28.
- 2) Do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zwrócono się konkretnie o rozstrzygnięcie następujących kwestii:
- 1) Czy sądy państwa A winny wstrzymać się do czasu oczekiwanego wystąpienia do sądów państwa B i rozstrzygnięcia przez te sądy kwestii, czy sądy państwa B winny zawiesić drugie postępowanie czy też odrzucić będące jego przedmiotem powództwo na podstawie art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001, przed podjęciem przez sądy państwa A decyzji w przedmiocie zawieszenia trzeciego postępowania bądź też odrzucenia będącego jego przedmiotem powództwa?
 - 2) Jeżeli sądy państwa A nie muszą wstrzymać się do czasu oczekiwanego wystąpienia do sądów państwa B i rozstrzygnięcia przez te sądy kwestii, czy sądy państwa B winny zawiesić drugie postępowanie czy też odrzucić będące jego przedmiotem powództwo na podstawie art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001, przed podjęciem przez sądy państwa A decyzji w przedmiocie zawieszenia trzeciego postępowania bądź odrzucenia będącego jego przedmiotem powództwa, to czy sądy państwa A są uprawnione do wzięcia pod uwagę pierwszego postępowania, w celu rozstrzygnięcia kwestii, czy zawiesić trzecie postępowanie bądź odrzucić będące jego przedmiotem powództwo?
 - 3) W razie gdyby sądy państwa B uznały, że posiadają jurysdykcję w odniesieniu do drugiego postępowania, to czy sądy państwa A są uprawnione do wzięcia pod uwagę pierwszego postępowania, w celu rozstrzygnięcia kwestii, czy zawiesić trzecie postępowanie bądź odrzucić będące jego przedmiotem powództwo, na podstawie art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001?
 - 4) Czy znaczenie ma okoliczność, że trzecie postępowanie mogło być (ale nie zostało) wszczęte jako powództwo wzajemne wobec pierwszego postępowania przez stronę powodową w trzecim postępowaniu, a jeśli tak to jakie wnioski powinny wyciągnąć z tej okoliczności sądy państwa A przy dokonywaniu oceny, czy powinny one stwierdzić brak [swej] jurysdykcji w odniesieniu do trzeciego postępowania lub zawiesić to postępowanie, na podstawie art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001?

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-639/11)

(2012/C 73/29)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: G. Wilms, G. Zavvos i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że uzależniając rejestrację w Polsce nowych oraz wcześniej zarejestrowanych w innych państwach członkowskich samochodów osobowych z układem kierowniczym umieszczonym po prawej stronie od przełożenia koła kierownicy na lewą stronę Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2a dyrektywy 70/311/EWG dotyczącej homologacji typu układów kierowniczych⁽¹⁾ art. 4 ust.3 dyrektywy ramowej 2007/46/WE dotyczącej homologacji typu WE pojazdów silnikowych⁽²⁾ oraz art.34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja zarzuca Rzeczypospolitej Polskiej naruszenie przepisów art.2a dyrektywy szczegółowej 70/311/EWG, art.4 ust.3 dyrektywy ramowej 2007/46/WE oraz art.34 TFUE.

W Rzeczypospolitej Polskiej ruch drogowy jest prawostronny. Polskie przepisy wymagają dla rejestracji pojazdu samochodowego w Polsce zaświadczenia o pozytywnym wyniku badań technicznych pojazdu. Z kolei na podstawie rozporządzeń Ministra Infrastruktury⁽³⁾ wynik badania technicznego dla samochodów z kierownicą usytuowaną po prawej stronie z góry nie jest uznany za pozytywny (tzn. stan techniczny nie jest uznany za zgodny z obowiązującymi wymogami technicznymi). W konsekwencji samochody osobowe z kierownicą po prawej stronie homologowane w państwach członkowskich o ruchu lewostronnym jak Wielka Brytania, Irlandia, Malta i Cypr nie mogą być zarejestrowane w Polsce. Władze polskie nie uwzględniają również tego, że samochody takie były uprzednio zarejestrowane w innych państwach członkowskich o ruchu prawostronnym.

Zdaniem Komisji niemożność rejestracji w Polsce samochodów osobowych (nowych i używanych) przywożonych do Polski z państwa członkowskiego o ruchu lewostronnym głównie przez obywateli korzystających z dobrodziejstwa unijnej swobody przemieszczania się nie może być usprawiedliwione nadrzędnym wymogiem interesu publicznego w postaci zapewnienia bezpieczeństwa drogowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 12, s. 1